

Indtægter og Udgifter for Virksomheden i Regnskabsaaret, saa lader det sig ikke gøre, hvis Regnskabsaaret gaar til Udgangen af April, og det er vist, at der gives Aktieselskaber, hvis Regnskaber gaa til 1ste Maj s. s. De ville altsaa ikke kunne indgive en saadan Angivelse af Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret inden Udgangen af April Maaned. Det er jo imidlertid en Bagatel, som jeg blot foreløbig vil hentelede Opmærksomheden paa, og jeg nævner det egentlig kun for at begrunde, hvorfor jeg i visse Maader kan være enig med det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme).

Vesentligere er den Betænkelighed, jeg har ved, at Forslaget vil gøre juridiske Personer, som man talder dem, Institutioner og Stiftelser skattepligtige for at udtrykke mig kort. Jeg er overhovedet af den Mening, at det er betænkeligt i den Henseende at fravige de nugældende Regler, men selvfølgelig, deri maa jeg være enig med den højtærede Indenrigsminister, blive Betænkelighederne jo meget større, naar man udstrækker den personlige Kommuneskatforpligtelse ogsaa til andre Ting, saasom Jordskyld eller Arveskæteafgifter, som oppebæres i en eller anden Kommune. Staten er fri, „dog kun for de Indtægter, der ikke hidrøre fra Vandsejendomme, Stove, Tiender, Jordskyld, Arveskæteafgifter eller Fabrikdrift“. Det bliver maasse en ikke ganske let Opgave for Staten at opføre, hvad dens Indtægt egentlig er af de forskellige Fabrikker, som Staten driver; men det maa jo blive dens Sag. Jeg ved ikke, om man kan gaa ud fra, at den højtærede Finansminister med stor Fornøjelse gaar ind paa denne ny Byrde, der lægges paa ham; jeg maa tilfsaa, jeg har ikke nogen klar Forestilling om, hvor betydelig denne Byrde kan blive. Og i denne Forbindelse kan jeg sige, at jeg ikke kan være ganske enig med det ærede Medlem, der forleden udtalte, at nu, da vi havde haft denne Lov 3 Aar under Behandling, maatte den kunne være færdig og tilstrækkelig moden. Det forekommer mig, at adskilligt tyder paa, at Sagen ikke er moden endnu til Afgørelse og altsaa for saa vidt heller ikke til at gøres færdig; og det, som jeg særlig mener, lunde trænge til at oplyses, er, hvilken Betydning de ny revolutionære Bestemmelser ville fsaa, som man fra flere Sider vil indføre, hvilken Betydning det vil have for Statskassen, at man paa lægger den personlige Kommuneskat for alt, hvad Staten har af de Ting, som opregnes i § 8, men saa ogsaa, hvilken Betydning det vil have for Stiftelserne, at

man faar noget saadant. Det kan efter Omstændighederne blive ganske betydelige Summer, hvorom der bliver Tale. Den højtærede Minister nævnte Bemmetofte; lad mig nævne Ballø, det er nemlig endnu større end Bemmetofte. Man vil jo ikke røre ved dets Kapitalformue — det er endda godt; det er 8—9 Millioner —; men Ballø Stift har henimod 3,000 Tdr. Hartkorn, og det er ikke det daarligste Hartkorn, der hører under Ballø; saa det er vist ikke for højt anslaaet, hvis man sætter Værdien af dette Jordegods til noget som 15 Millioner Kr. Nu vil man altsaa paa een Gang, med et Slag lægge en personlig Kommuneskat paa Ballø. Hvor høj Procenten kan blive, ved jeg ikke; men 2 pCt. som Begrænsning er jo kastet bort, og den kan altsaa blive større. Det ærede Udvalg har jo udregnet, at 3 pCt. kan anses som den gennemsnitlige Størrelse af den personlige Kommuneskat her i Landet. Ville vi nu holde os dertil, bliver altsaa for det første Renten af 15 Millioner 600,000; og tage vi 3 pCt. deraf, bliver det altsaa 3,000 Kr. (Scharling: 18,000 Kr.). Naar ja, 18,000 Kr., saa meget desto bedre. Nu vil man maasse berolige sig med, at der i § 8, sidste Stykke, aabnes en Udgang for de stedlige Kommunalbestyrelser til for et Aar ad Gangen at tilfsaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger Frihed for at svare personlig Kommuneskat. Men jeg tilfsaar, at jeg ikke er ganske sikker paa, at disse Kommunalbestyrelser altid ville være saa overordentlig tilbøjelige til at tilfsaa Fritagelse for Skat. Ja, dersom det er et Hospital, der skal virke til Gavn for Sognets egne fattige, saa vil jeg antage, at der kan være nogen Tilbøjelighed til at gøre det; men for saa vidt Stiftelsen eller Hospitalet ikke har en saadan stedlig Karakter, og navnlig hvis Stiftelsen skulde have en saadan vis fornem Karakter som Ballø Stift, er jeg ingenlunde sikker paa, at der vil være Beredvillighed til Stede til at renoncere paa Skatten. Nu lunde man vel sige, saa er det godt, at Ballø kan taale at betale disse 18,000 Kr., men saa er man igen inde paa det smukke Princip: Vare at tage Pengene, hvor de ere; og naar de Folk kunne taale det, saa er den Sag klar. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Ballø Stift bruger Pengene paa forskellige Maade, og navnlig bruger Ballø Stift de sidste af sine Penge til Understøttelse af Enker og faderløse. Ja, man forestiller sig maasse, at det er lutter Grevinder og Baronesser, disse Penge komme til gode. Ja, Ballø Stifts Midler komme ganske vist først og fremmest, kan jeg gerne